

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt VI Ka 731/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz (spr.)

Sędziowie: SO Zenon Stankiewicz

SO Remigiusz Pawłowski

protokolant st.sekr.sądowy Aneta Dubicka

przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 1 kwietnia 2019 r. w Warszawie

sprawy A. S., syna A. i T., ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

z dnia 29 marca 2018 r. sygn. akt II K 515/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Otwocku do ponownego rozpoznania, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. kwotę 516, 60 zł tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w instancji odwoławczej.

SSO Maciej Schulz SSO Zenon Stankiewicz SSO Remigiusz Pawłowski

VI Ka 731/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Otwocku wyrokiem z dnia 29 marca 2018 roku (sygn. akt II K 515/14) uniewinnił A. S. od popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k..

Z wyrokiem tym nie zgodził się Prokurator. Zarzucił on zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadka J. C.. Ponadto prokurator podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, mający na jego treść i skutkujący przyjęciem, że A. S. nie dopuścił się przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Podnosząc powyższe zarzuty Prokurator wniósł o uchylenie przedmiotowego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Otwocku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Rację ma skarżący, że Sąd I instancji odmawiając wiary wyjaśnieniom oskarżonego z postępowania przygotowawczego, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu pominął istotny element w zeznaniach K. B. (obecne nazwisko (...)). Świadek B. zeznała w postępowaniu przygotowawczym, że w dniu 4 czerwca 2013 roku zadzwonił na jej numer telefonu mężczyzna, który przedstawił się, jako A. S. i przyznał się, że to właśnie on wziął pożyczki na jej rachunek bankowy bo miał do niego dostęp (k.12). Na rozprawie co prawda A. S. zaprzeczył aby dzwonił do K. B., ale w ocenie Sądu Odwoławczego może to być konsekwencja zmiany jego wyjaśnień. Podkreślić także należy, że K. B. zeznała wcześniej, że J. C. poinformowała ją, że to nie ona brała te pożyczki lecz jej były chłopak A. S. (k. 2 verte). Zeznania te jednoznacznie wskazują na to, że K. B. uzyskała informację najpierw od J. C., a następnie od mężczyzny, który przedstawił się jako A. S., że to on jest sprawcą oszustwa. Sąd Rejonowy z jednej strony dał wiarę w całości zeznaniom K. R. (B.), – por str. 7 pisemnych motywów wyroku - z drugiej zaś strony analizując materiał dowodowy pod kątem wiarygodności A. S. i J. C. nie wziął tych zeznań pod uwagę, pomimo, że korespondują one z wyjaśnieniami A. S. składanymi w postępowaniu przygotowawczym.

Zgodzić się także należy ze skarżącym, że Sąd Rejonowy w Otwocku nie dokonał kompletnej analizy zeznań J. C.. Sąd ten uznał za wiarygodne jej zeznania jedynie w części dotyczącej założenia rachunku bankowego przez K. B. w pozostałej części uznał je za niewiarygodne. W ocenie Sądu Odwoławczego należałoby zastanowić się czy w powiązaniu z omówionymi powyżej zeznaniami K. R. oraz z wyjaśnieniami oskarżonego składanymi w postępowaniu przygotowawczym zeznania J. C. nie mogą stanowić dowodu świadczącego o popełnieniu przez A. S. zarzucanego mu czynu. W tym miejscu należy przypomnieć, że M. W. wykluczyła wersję aby najemcom swojego mieszkania kiedykolwiek oddawała dokumenty znalezione w skrzynce na listy. Niewątpliwie zeznania J. C. zawierają sprzeczności. Rację ma jednak prokurator, że sprzeczności te nie muszą dyskredytować zeznań tego świadka jako całości. To rolą Sądu I instancji jest rozstrzygnięcia, która wersja podana w zeznaniach J. C. polega na prawdzie, a która nie.

Kolejną okolicznością, którą należałoby rozważyć przy orzekaniu o winie (lub jej braku) oskarżonego A. S. w niniejszej sprawie jest popełnienie przez A. S. oraz J. C. w maju-czerwcu 2013 roku podobnego przestępstwa na rzecz tych samych pokrzywdzonych z wykorzystaniem konta matki J. M. G.. Sąd Rejonowy uwzględnił powyższą okoliczność ustalając stan faktyczny. Nie rozważył jednak czy identyczny sposób działania nie może wskazywać, w powiązaniu z innymi dowodami, na udział oskarżonego S. w przestępstwie będącym przedmiotem niniejszego postępowania.

Na zakończenie podkreślić należy, na co zwrócił uwagę także Prokurator, że analiza pisemnych motywów wyroku wskazuje, że jednym z głównych motywów przemawiających w ocenie Sądu Rejonowego za uniewinnieniem oskarżonego była okoliczność, że podczas rozpoznawania wniosku o udzielenie pożyczki przeprowadzana została weryfikacja telefoniczna wnioskodawcy. Rację ma Prokurator, że Sąd Rejonowy przywiązał zbyt dużą wagę do tej okoliczności, podniesionej zresztą na rozprawie przez samego oskarżonego, jako argument przemawiający przeciwko jego sprawstwu.

Zauważyć należy, że Sąd Rejonowy rzeczywiście podjął wiele czynności w celu wyjaśnienia czy weryfikacja ta była przeprowadzana. Na podstawie uzyskania pisemnych informacji od firm udzielających pożyczkę Sąd ustalił, że weryfikację telefoniczną wniosku przeprowadziły (...), (...), (...) oraz (...), a więc cztery z siedmiu firm. Losowo weryfikację mogła także przeprowadzić firma (...). Przy czym żadna z firm nie dysponowała nagraniem rozmowy z osobą, z którą weryfikowano dane K. B., zaś jedynie Firma (...), będąca właścicielem (...) potwierdziła, że dysponuje notatką urzędową, z której wynika, że w dniu 13 czerwca 2013 roku przeprowadzono rozmowę z klientką o nazwisku K. B. w dniu 13 czerwca 2013 roku (k.592). Pozostałe w/w firmy wskazały, że w 2013 roku dokonywały weryfikacji wniosków w drodze telefonicznej. W ocenie Sądu Odwoławczego brak jest dowodów na to jak taka weryfikacja wyglądała oraz czy w przypadku firm (...), (...) i (...) rzeczywiście została przeprowadzona w tym konkretnym wypadku. Jednocześnie nie można wykluczyć wobec braku odpowiednich nagrań, że nawet jeżeli rozmowa była przeprowadzana to rozmawiano z oskarżonym w zastępstwie K. B. i z nim weryfikowano jej dane. W każdym razie w realiach niniejszej sprawy w ocenie Sądu Odwoławczego fakt ewentualnego przeprowadzenia telefonicznych rozmów weryfikacyjnych nie wyklucza sprawstwa oskarżonego, na co trafnie zwrócił uwagę Prokurator.

W świetle powyższych rozważań, w ocenie Sądu Odwoławczego, wyrok Sądu I instancji nie mógł się ostać. Dlatego też Sąd Odwoławczy podzielając argumentację Prokuratora uchylił zaskarżony wyrok – zgodnie z dyspozycją art. 454 § 1 k.p.k. i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Otwocku do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Otwocku przeprowadzi ponownie w całości przewód sądowy, a następnie dokona kompleksowej i prawidłowej oceny materiału dowodowego, zgodnie z art. 7 k.p.k. Przy czym w przeprowadzonych rozważaniach uwzględnić należy argumentację wskazaną w apelacji Prokuratora oraz w niniejszym uzasadnieniu wyroku.

Mając powyższe na uwadze orzeczono, jak w wyroku.

SSO Zenon Stankiewicz SSO Maciej Schulz SSO Remigiusz Pawłowski